

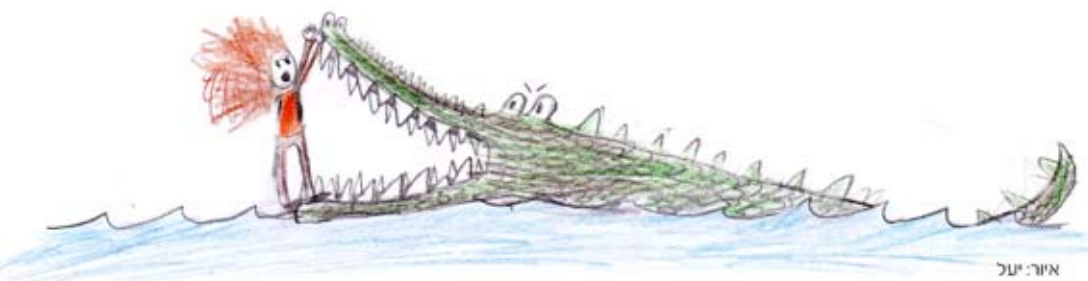
חיוכים של ילדים

ילדים יוצרים הומור | בשתי לשונות

ابتسامات الأطفال

الأطفال تخلق الفكاهة | في لغتين

עריכה: עדית שר

איור: יעל

[illegible]

צברו ברכה

החזון שלנו כאנשי חינוך בנגב הוא לקדם את החיים בשיתוף בין כל ילדי האזור, יהודים וערבים. הספר הזה הוא פרי של שותפות לקידום החיים בשיתוף. שני מוסדות, המכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי ובית הספר הדו-לשוני "דגניה", חברו יחדיו ויזמו את ההפקה של סיפורי הומור. הומור המעלה חיוך על שפתותינו הוא גם אמצעי מעולה לקירוב לבבות ואני מודה לד"ר עדית שר ולסטודנטים ממכללת קיי וכן להנהלה, לסגל המורים ולתלמידים מבית ספר הדו-לשוני "דגניה" על האפשרות לשיתוף הזה.

בהערכה רבה,

פאול'ס ארנאן קאסין/קיי,

נשיאה

המכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי

כותבים יקרים,

כתיבת סיפור היא חלק מתהליך ארוך...

על מה נכתוב? איך נתקדם? איך יסתיים הסיפור?

טייטה ראשונה ושנייה ושלישית... כותבים ומוחקים ושוב כותבים,

מתחברים אל הלב ואל הנשמה, אל כללי הדקדוק והתחביר; והחיבור קורם עור וגידים - נולד סיפור.

השפה עבורנו, בבית הספר הדו-לשוני היא גם אמצעי וגם מטרה.

אנו לומדים לדבר זה בשפתו של זה משום שכך נוכל להבין האחד את השני טוב יותר;

אנו לומדים את השפה של האחר משום שכך נכיר את תרבותו ואת עולמו טוב יותר.

כתיבת הסיפורים בשתי השפות מפגישה את השפה עם העולם הפנימי של כל אחת ואחד מכם.

אני גאה בכם על ההתמדה ועל היצירתיות ומודה לכם, ילדים, שהסכמתם לשתף אותנו, הקוראים, בעולמכם.

קריאה מהנה,

א/רן פרידמאן

מנהלת בית הספר הדו-לשוני, עמותת הגר, באר-שבע

الكتاب الصغار الرائعون,

أن نكتب قصة هي قسم من سيرة طويلة...

عن ماذا نكتب؟ كيف نتقدم؟ كيف ستكون نهاية القصة؟

مسودة أولى، ثانية وثالثة.. نكتب ونحو ثم نكتب مجدداً

كتاباتنا تتصل بصورة مباشرة للروح وللقلب، للقواعد وقوانين اللغة، وبين هذا وذاك تُخلق الحكمة والأحداث.

وفي النهاية، يُولد الكتاب.

اللغة بالنسبة لنا، في المدرسة ثنائية اللغة هي الية وأيضاً هدف

نحن نتعلم أن نتكلم بلغة الأخر لأننا نؤمن بأن اللغة جسر للتواصل

نحن نتعلم لغة الأخر لنفهم لغته وثقافته بطريقة جيدة أكثر.

كتابة القصص بلغتين تعمل على لقاء اللغة مع عالمنا الداخلي، العالم الخاص بنا.

أنا جداً فخورة بكم على الجدية وعلى الإبداع، كما وأشكركم، أولادي، على موافقتكم بأن تشاركوا بعالمكم.

قراءة ممتعة

أوريت فرايبرغ

مديرة المدرسة ثنائية اللغة، هاجر بئر السبع

בפתח הספר

ילדים אוהבים לחיך ולצחוק, להקשיב רוב קשב לסיפורים ולסיפורים שיש בהם הומור. ילדים אוהבים לספר בדיחות וגם לכתוב ולהשתעשע בסיפורים. ילדי העולם אוהבים חיך ודיירי העולם – אוהבים חיוכים של ילדים.

זהו גם שמו של הספר המוצג בפנינו, השני בתכנית "ילדים כותבים סיפורים בשתי לשונות".

מה יש בו בהומור שהוא כה מושך ומרתק? יש בו חוויות ואירועים המעלים חיך ושחוק על פני הקורא, ואלה מביאים אותו לידי הנאה.

ימי ההומור כימיה של החברה והוא מתגון לו בהתאם לתרבות; כבר בתורת הרפואה היוונית העתיקה הוא מוזכר כאחד מארבעה נוזלים שהרכיבו את המזג של האדם. ומשמעו בלטינית לִיָּחָה. המינון הנכון והאיזון שבין הנוזלים הללו הם היוצרים את המזג המאוזן.

סיפוריהם של הילדים מציגים גוונים של הומור כל אחד בדרכו שלו ועל פי טעמו והבנתו. כל סיפור וסיפור מזמין אותנו הקוראים לבוא בשער ול להיות שותפים בעולם ההומור של הכותב. עולם זה נפרש בפנינו באמצעות חבירתם יחדיו של תכנים שאין מצופה מהם לדור בכפיפה אחת ובאמצעות תחבולותיה של השפה המילולית – הַמְלָבוֹשׁ. פנים רבות לַמְלָבוֹשׁ זה – השפה; וזו הולכת ומשתבחת בעט הכותב ככל שלומדים לגלות את רזיה, את צפונותיה ואת כוחה. תהליכי הגילוי וההשכחה הם תהליכים מתמשכים ומרתקים. ככל שמעמיקים ומתעמקים בהם נפתחים עולמות חדשים, תובנות חדשות ויכולות ביטוי ויצירה – תחפושות חדשות להגיגים ולרעיונות ישנים כחדשים. יצירת שילוב מיוחד ומרתק בין אלה הוא הנוסך את בת השחוק והוא הבונה את הארכיטקטורה המיוחדת לכל סיפור.

למסע מרתק זה יצאנו עם קבוצת ילדים בגילים 10-12. חלקם שפת אִמָּם עברית – חלקם – ערבית. ילדים שהאזינו לסיפורים, זה לזה; כתבו וטרחו וכתבו גרסה אחר גרסה – השמיטו והוסיפו, פסלו מילה ואהבו מילה, האריכו משפט וקיצרו אחר... עד אשר מצאו את זו האחרונה לשביעות רצונם; וכך מאחורי כל אחד מן הסיפורים עומד מְסַפֵּר צעיר-ילד שהוא עולם ומלואו של חוויות, רגשות, חיוכים, מאוויים ושאיפות. כל ילד בחר גרסה אחת, מני רבות, מטיטוט הסיפור ואת הגרסה הסופית – הסיפור המוגמר שלו; אלה כאלה מוצגות בפנינו בספר.

שותפות נאמנות למסע היצירה והלמידה הן קבוצת סטודנטיות העושות את צעדיהן במלאכת ההוראה; ברוב תבונה ובשלל של בִּזְנוֹת כִּרְאוֹת ואינן נראות' הן השכילו להוביל את הילדים ליצירת מארג הסיפורים המוצג בספר. הילדים – חלמו, הסטודנטיות – קסמו והחלומות – התגשמו.

ד"ר אֶלְדִּית לֶז

אכסניית הלשון

[illegible]

האחידיו כמלך ד, ה, ו

בבית הספר הדו-לשוני, באר-שבע

המכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי באר-שבע

סטודנטיות להוראה:

לינוי אוחיון, אסתר סבג, נעה עמרני, סמר שוורבה, אפרת ששון

מנחה ומרכזת:

ד"ר עדית שר - אכסניית הלשון

באר-שבע, סיוון-תמוז תשע"ה - יוני 2015

[illegible]

סדר הסיפורים

- 11..... מר עכבר הדייר / אלה קרויזמן (11)
- 13..... ماذا يحدث في الشتاء؟ / رضوان الوج ردوان אלוג' (10)
- 15..... הבדיחה היא מציאותית?! / אנאבל שפיזר (10)
- 19..... الملك كيسار له اذنا حمار / هبة احمد היבא אחמד (11)
- 21..... כדורונת עושה בושות / ירדן בר לב (10)
- 23..... مهرجان الطين كانت عائلة / يارا العطونة יארא אלעטאונה (11)
- 25..... סיפורו של פיגארו / מירה אלאעסם (11)
- 27..... הרפתקאותיו של פרדי / שון קריצ'בסקי (12)
- 31..... الولد "عكسان" / كانعيرين الصانع ערין אלסאנע (11)
- 33..... שתי חברות מצחיקות / סירין חאג' (11)
- 35..... הגומייה שעשתה המולה! / מיסה עסאף מيسه عساف (11)
- 37..... בלאגן בלב ים / דב קריצ'בסקי (10)
- 41..... النجم الطائر / ندين عمرو (9)

באם אמת לפני אל-עלם חתולובלב
היו חברים. אלוהים חלבים ובריתות
לא היו חברים הם היו חלבים חלבים
שמו חברים כלבוב וחלבים חלבים
גיוס וברית חברים חלבים
בצ"ה בואו וקיראו לקרב לבן
כלבוב וחלבים חלבים

10

הר עכבר הדיור

פעם אחת בבית קטן גרו אימא, אבא וילד קטן. יום אחד, בארוחת הצהריים, ראו לפתע בני המשפחה עכבר. קפץ הילד בבהלה על הכיסא ואמר: "חייבים לסלק את העכבר!", ואבא השיב מיד: "לא צריך לבכות, נציב בכל הבית מלכודות, העכבר אל הגבינה ימהר, ולא תראה אותו יותר!". וכך מהר מאוד, התמלא הבית מלכודות. כל הבית היה מאושר: "ניפטר מהעכבר!". למחרת בבוקר חיפש הילד את שיעוריו, וכשמצא את המחברת - אוי ואבוי! הייתה כולה מחוררת! בכה הילד ואמר: "הכול בגלל העכבר!" אמרה האם לבנה: "אל תדאג, שמעתי שהעכבר אוהב גבינה". ובצהריים, כאשר חזר האב מן העבודה, הריח ניחוח נהדר של פשטידה. חשב לעצמו: "איך אשתי אותי משמחת...", אך כשהגיע למטבח נותרה רק הצלחת! האב כעס ואמר: "זה סופו של העכבר!". בבוקר למחרת התעוררה האם וצעקה בקולי קולות: "העכבר נתפס! בואו לראות!". מיהרו למטבח והביטו בעכבר, אך העכבר לא זז ולא צייץ, חשבו הם: "מישהו אתנו מתלוצץ!", והאם אמרה: "עכבר ערמומי שכזה לא ראיתי מימי", צריך לשים לזה סוף, מספיק ודי!". באותו הלילה האב התעורר למשמע רעשים. מיהר וירד לסלון, הזיז את הספה, ולפתע ראה חור שמתוכו יצא אור. ומה בתוך החור? עכבר ישן לו במיטת פאר, ובנחת בקולי קולות נוחר... "קרא האב מיד למשפחה: "ראו מי ישן כאן בנחת ושמחה!" הציצו אל תוך החור, אך העכבר השובב כיבה את האור. קראו לו כולם יחדיו: "עכבר שובב צא עכשיו!" והנה לפתע ראו רגל קטנה בצבע אפור, ואף ארוך ומחודד שבקצהו עיגול שחור... עמדו כולם כועסים, ואימה גדולה שררה בחדר, אך העכבר השובב לא הבין מה לא בסדר. לפתע האב צעק: "אהרוג את הפושטק!!!". התחנן העכבר על חייו ואמר: "אל תהרגוני משפחה יקרה, אני דייר ותיק פה בדירה. אם תסירו מעליי את הרעה, מבטיח שלא אעשה עוד רע. אשב בשקט במחילתי האהובה, ואתם תחיו את חייכם בנחת ובשלווה. ופרס גדול אתן לכם על טוב לבכם - גבינה צהובה שלא טעמתם בחייכם!". השתכנע האב ואמר: "בסדר גמור עכבר, מבטיח אתה לנו שבביתנו גבינה לא

תחסר?", "מבטיח מבטיח" השיב העכבר. מאז ועד היום הם חיים יחדיו בשמחה ונחת, כשבכל ארוחה יש תמיד גבינה בצלחת. בזכות העכבר הנחמד יש מכל הבא ליד: עוגת גבינה, פשטידת גבינה, חביתת גבינה, צ'יפס מגבינה ואפילו תותים מגבינה!

אז... מי אמר שבני אדם ועכברים לא יכולים להיות חברים? הרי כולנו בסופו של דבר יצורים חיים, שרוצים להיות מאושרים...

סוף

אלה קרויזמן (11)

١٠٠٠٠ يوم الاربعاء

29.4.15

بما طر

تحدث في الصباح الباكر وتناول وجبة الفطور
عندما كنا في العربة التي هي مجهزة نحن نحن بار
كان الطقس طارئا والجو يزداد حرارة. طلبت من ابي
ان يضع الحرف الى الحظيرة فركب على الحمار لاصغر
الماء من الحرارة فركبنا ووضعنا الحذاء في الخرج الحمار
في الطريق الى المرحلة فحدثت الحمار فحدثنا
الحمار من حدة المطر فكانت في طريق جبل ففضل الحمار
فموتعين فوضعت على الرض في السيل ولم استطع
ان اقوم / فاجتهد

تناولت وجبة
كنا في الغدة موحدة

الحمار ماذا يحدث
حدث

ماذا يحدث في الشتاء؟

نهضت في الصباح الباكر وقد كان الطقس مثلجاً.. كنت واقفاً بجانب الشباك.. فرأيت حمارنا الأسود يرتجف من شدة البرد.. فرحمته وبدأت أفكر في طريقة كيف أساعده وأخلصه من هذا البرد القارس. تسليت من الشباك، وعندما وصلت إلى الحمار هرب، فركضت ورائه، وبعد قليل أمسكت به.

في طريق العودة الى البيت اشتدت الأمطار والثلوج. بدأت الثلوج تتساقط علينا وعلى حماري الأسود. بدأت تتراكم وتشكل خطوطاً أفقية، فأصبح كأنه حماراً وحشياً..

عندما وصلنا الى البيت بدأت ألعب في الثلج.. وكانت أُمي قد تبحث عني، فرأت الحمار ولم تراني، فخافت وبدأت بالصراخ، فدخلت لتنادي أبي: "عبد السلام عبد السلام، الحق هنالك حمار وحشي في الساحة ورضوان مختفٍ!"

فقال أبي: "يا إلهي! أيعقل أن حمار الوحش أكل رضوان؟ سوف أتصل بالشرطة.."

بعد قليل وصل الشرطي.. فخرجوا جميعاً الى الساحة. فسأل الشرطي: أين حمار الوحش؟

قالت أُمي: لقد كان هنا!

في ذلك الوقت كان الثلج الذي على ظهر حمارنا الأسود قد ذابَ وأنا ألعب بالثلج.. نظر كل منهم الى الآخر باستغراب.. وقال الشرطي: ان هذا بلاغ خاطيء.. كان عليكم أن تفحصوا جيداً قبل ان تتصلوا بالشرطة.. لذلك سوف تدفعون غرامة مالية!

صرخ أبي وأُمي سوياً: "رضوان!!!!!!!"

رضوان الوجود 10د 10 (10)

ט'טז

א/ה

29.4.15

א/ה

אפי' הורה אים בער כדוקוקה ערל, חי.
סטנאפסט אא לעית ביחוד אמש אא עסיר.
הוא ח כפססות בעקרה קטל אא אא אא
הכין יפה האא אא אא יום אאז הוא
קא בעקד עכר שחום ים ער קעצה אאז, הוא
רוב שחום ער היום היום היום היום היום
לכר היר שחום סטנאפסט. בעצה חמש בעיר הוא
יבא פכחון רחשיו אאז אאז הוא הנהא עתקת
אז עיר חון סטנא. הוא אא אאז אאז
לכר חמש אא חנות כרשיו ורעיו אא.
היה חנה אא: באר אאז אאז אאז אאז
אאז, אא שחור הפסיק אאז אאז אאז אאז
קאזיו אאז אאז אאז אאז אאז אאז
אאז, אאז אאז אאז אאז אאז אאז
אאז אאז אאז אאז אאז אאז

הידיעה היא חצי האינרטי?

לפני הרבה שנים בעיר הרחוקה פריז, בשכונת העוני סלפרסקה, חיסטנדאפיסט לא יוצלח במיוחד שקראו לו נואש. הוא חי בפשטות ואף פעם לא הצליח להבין למה הוא לא מצחיק. יום אחד הוא קם בבוקר ונזכר שהיום יש לו הופעה חשובה, שיכולה להיות המפתח לקריירה שלו! הוא הביט בשעון והבין שהוא כבר מאחר! הוא התארגן בזריזות ונסע לעבר התאטרון. כשהגיע הוא הוזמן לבמה והחל לספר את בדיחתו הראשונה... שממנה איש לא צחק. הוא המשיך לבדיחה השנייה שגם ממנה... איש לא צחק. לאחר שתי הבדיחות הכושלות הוא קיווה שזאת תהיה טובה יותר. הוא התחיל לספר: "פעם אחת הלך תייר מאושר במקסיקו. בדרכו הוא ראה איש עם כובע מוזר מאוד שהסתכל עליו במבט מוזר מאוד, אבל הוא התעלם והמשיך בדרכו בפחד עד שהאיש המוזר שאל אותו: 'אפשר להזמין אותך לכוס קפה בביתי הקטן?' התייר ענה בחשש: 'אמ... אני... לא...' והאיש המוזר תקף: 'אתה לא מה?'! התייר נלחץ ואמר: 'טוב... אני אבוא, אבל אני לא שותה קפה, רק תה!' כשהגיעו, האיש המוזר אמר: 'שב! תרגיש בנוח! הקפה בדרך אליך!' התייר ענה: 'אבל... ביקשתי תה' האיש המוזר הלך למטבח בפרצוף רוגז, ומלמל: 'אוף! הוא כזה מעצבן!' כשחזר אמר: 'הנה התה שביקשתי' אך במקום תה הוא שלף רובה והרג את התייר! נואש צחק בקולי קולות עד שהבחין שאף אחד מהקהל לא צוחק ואפילו חלקם מתרגז! אז נואש שאל: "למה אתם לא צוחקים?! נו! תצחקו כבר!" וכשהבין שאף אחד לא מגיב, צעק: דיי! נמאס ליי!" הסתיימה ההופעה. נואש חזר לביתו מרוגז ומאוכזב. נאנח על הספה וחשב כיצד יוכל לשפר את הופעתו שתיערך מחר, ומרוב מחשבות... נרדם. כשהתעורר פתח את דלת ביתו וראה אנשים החובשים כובעים משונים וצבעונים, כאלה האופייניים רק למקסיקנים. הוא החליט לצאת לטיול קצר בסביבתו החדשה. בדרך הוא ראה איש מוזר מאוד שהסתכל עליו במבט מוזר מאוד אך הוא בחר להתעלם והמשיך בדרכו למרות שליוו אותו תחושות מוזרות. מעין תחושה שהיה פה פעם.

האיש המוזר שאל אותו: "אפשר להזמין אותך לשתות כוס תה?" נואש ענה בחשש: "אמ... אני חייב?" המוזר ענה: "כן! אה... רק אם אתה רוצה!" נואש חשב על ההצעה במשך דקה ואמר: "טוב, אבל בתנאי שנשתה קפה". הם יצאו לדרכם, וכשהגיעו נואש הבחין ברובה המונח על שידתו של המוזר. נראה היה שהמוזר מתכנן לקחת אותו. נואש כל כך פחד שחטף את הרובה והרג את המוזר בעל הכובע המוזר. בתום הרצח נואש חש סחרור קל ומצא עצמו במיטתו בפריז.

הוא שם לב שכבר מאוחר והוא מאחר להופעתו, הוא אמר: "זה לא קורה לי שוב פעם!" הוא התארגן במהירות ונסע לעבר התאטרון. כשהוזמן לבמה הוא אמר: "החלטתי לספר לכם בהופעתי האחרונה כסטנדאפיסט את אשר קרה לי אתמול בלילה ואל תשכחו זהו סיפור אמיתי!" הוא סיפר בדיוק את שקרה.

הוא סיפר בצורה מוגזמת ומשונה שבסוף... כל הקהל צחק!

נואש הופתע ואמר: "למה אתם צוחקים? סיפרתי לכם שזהו סיפור אמיתי!". בחור אחד מהקהל צעק: "באנו לשמוע בדיחות מצחיקות וזוהי אכן בדיחה כזו". נואש שאל: "באמת? דווקא זו? ממש מוזר!" וכולם צעקו בפה אחד: "כן!".

כשהסתיימה ההופעה נואש חזר הביתה והפעם היה ניתן לראות את האושר בעיניו הוא חשב וחשב האם כדי לו להמשיך בתור סטנדאפיסט.

מה אתם חושבים נואש צריך להמשיך בתור סטנדאפיסט?

אנאכל שפייזר (10)

אתה ידעתו ושמע שאל אותי "אתה חיה בקרקע
 לגיזי פא פא פא אל תשני אתה חיה בקרקע
 נגני! היה זה ההל"ה היום נשמה ונשמה זק
 פלמסד יק נגני תשנה קטב פא נכונע לו החיה
 של התינו הוא חילס אותו הסטנציסס נסד
 ונתן לו אל הבין אתה יצא אתך חזק ממנו
 זה לא הנחיר. הוא יצא מהגלה נגני נשמות
 עזר הנחיר, אנציוס יסר תרפסין אביו נגני פיתות
 את נגנין הנשמה. למחרת בבקר הוא התעורר וליה סמו
 פא נביתו, הוא יבא הותה וראה משתחיים ענקים
 של חומר, הוא חשב איפה נבר אני יבול תכידת
 על הוא נא, איס, איס זה כונן גרם וחופ
 הוא הלין שגא נמוסדון הוא היה נאסה, מקום פא
 יבא פו פנך נמוסדון חל נשמה נדרכו וראה
 קבוצת נשים עם שמות באלות שוקיות ריקות
 מצי נשמה מאנו מושי. הוא הסתכל סביב וראה
 מה שום גר שרה, מוכר י רק חל, אנשם מלניס

27.5.2025

قصة حب

الملك كيمبار و الملكة حلال

عندما كان الملك كيمبار جالساً
الملكة يمشي ان يكون له اذن كيمبار
حتى يمشي خلق.

الملك كيمبار اراخي ان يكون
شعباً لا الملكة الملكة عند نهر
برقنا خويلا حولنا حماراً فكانت نضو
خلق جبهه جميله بوق من الفلق الخالصي:

متحققه لمنت الملك كيمبار ففصله
في الصباح حسن باحة نهار مختلفاً فقد
تعد اذناه حمار خويلا و نهاره نهار

دخل الملك ~~في~~ قاعة عاليا من ابي و
اسمها لأكبر كان مسروراً للقاء حتى ان
خلد من ابي ان يمشي خلق حماراً قال لا!
ما حمار يمشي مبروكاً نقله

في الصباح عندما نهد سمع ابي الملك يقول
لا: هذا لا يمكن ان يكون الملك المستقبل اسو
الملك كيمبار اذنا حماراً

فجاء الملك اخطأ يمشي على شراك فخرقه
فمن؟ يمشي ويصغر يمشي ففصله حل القصر بعد الملك
عليه

يوحنا من الايام عندما انتي
به آء يابل في رجلاه حماراً جالس على الرض

الملك كيسار له اذنا حمار

عندما كان الملك كيسار بسن الثالثة تمنى ان يكون له اذنا حمار حتى يضع حلقا.
الملك كيسار أراد ان يكون شبيها لأمه الملكة. فهي تتمتع برقبة طويلة كالزرافة
وكانت تضع حلقا جميلا براقا من اللؤلؤ اللامع.

حققت أمنية الملك كيسار فعندما نهض في الصباح حسّ بانه سار مختلفا فقد
نمت اذناه وصارتا طويلتان وضخمتان كالحمار.

دخلت امه الملكة فتفاجأت من راية منظر ابنها. لكنه كان مسرورا للغاية حتى انه
طلب من امه ان تضع له حلقي. كما انه قال لها بانه صار يسمع أفضل.

بفضل اذنيه الطويلتين. أصبح كيسار يسمع عن بعد. فاذا بوالده يصرخ في وجه
امه الملكة: "هذا غير مقبول ان يكون للملك المستقبلي اذنا حمار".

في يوم من الأيام اتى صديق كيسار لزيارته. ضحك بسبب منظر كيسار الغريب
ومن كثرة الضحك سقط على الأرض وهو يسبح في بحيرة من الدموع.

فمرت الأيام وكل القرية تتحدث على الملك ذو اذنا الحمار. فحزن الملك كيسار وقرر ان
يتترك القصر ويعيش بعيدا.

حزنت الملكة والملك على فقدان ابنهما وندما على افعالهما.

أصبح كيسار يعيش في الغابة. كان مسرورا لأنه شعر بالطمأنينة لان لا يوجد أحد
يضحك عليه.

ذات يوم كان كيسار يأكل جبنة تحت شجرة غنية بالفواكه. واذا بغراب اسود اللون
ينبع من عينيه مكر وقال له: "أهلا يا صاحبي ما هو اسمك؟"

قال كيسار (بصوت خائف): "انا اسمي كيسار". الغراب: "اهلا بك يا كيسار
اذنيك جميلتان جدا". تفاجأ كيسار واجابه: انت محق شكرا لك".

الغراب: "عفوا , لكن أي نوع من الحيوانات انت". فبدأ كيسار بالصياح وقال: "انت
تراني حيوان انت هو الحيوان انا الملك كيسار وانا انسان".

أضاف الغراب قائلا: "انا اسف جدا يا ملكي ولكن ما رأيك بالغناء لنا".

فأجابه كيسار "بالطبع". بدأ الملك بالغناء وعندها سقطت الجبنة في صحنه
فخطفها الغراب وهرب.

13.5.15

173

הרציון השני: יציבות ונסיחה על
תלת אופן.
הרציון השני: תרצון השניית גרעין
הרציון השני: נסיחה על תלת אופן
והשניית גרעין גרעין השני.
וכשנסיחה, הכצורים נפלו זה על זה
הרציון השני, וכשנסיחה זהביא יוצרים
נפלה על השני, וראתה יוצרים
עקרוק בוקצים במעגל. והתלת
אופן נפלה על זה.

כדורונת עושה בושא

פעם היו שתי אחיות: מצחיקונת וכדורונת. מצחיקונת מאוד מצחיקה בגלל הפרצופים שהיא עושה, וכדורונת מאוד אוהבת לשחק בכדור וגם נראית כמו כדור. היא עגלגלה עד כדי כך שלפעמים אנשים לא היו מבדילים בינה לבין כדור. היא עבדה כרופאה, ולא אהבה את העבודה שלה. אבל, היא אהבה את העבודה של אחותה, ולכן החליטה לנסות להיות ליצינית רפואית. באותו יום אחותה ערכה חזרות להופעתה הגדולה שעמדה להתקיים בעוד יומיים. כדורונת חשבה לעצמה: "יופי! עכשיו אני אצפה באחותי כאשר היא עושה חזרות וככה אני אלמד". וכך היה. כדורונת ישבה שם וצפתה עד שכמעט נרדמה. ובסוף, כשמצחיקונת סיימה את החזרות, ניגשה אליה כדורונת וביקשה ממנה ללמוד ליצנות.

בתרגיל הראשון כדורונת החלה לרכב על התלת אופן עד שהתרסק והיא התרסקה יחד אתו.

בתרגיל השני כדור עץ, שבר את החלון והעיף לילד את הגלידה לפנים.

התרגיל השלישי היה נסיעה על תלת אופן ועשיית ג'נגלינג באותו הזמן.

וכשהיא ניסתה הכדורים נפלו לה על הרצפה. וכשניסתה להביא אותם... נפלה על הראש, וראתה ליצנים ענקיים רוקדים במעגל והתלת אופן נפל עליה.

מצחיקונת פרצה בצחוק גדול ואמרה: "עכשיו אני הולכת להתארגן להופעתי הגדולה". כדורונת כעסה מאוד, והחליטה לנקום באחותה על כך שעזבה אותה באמצע הלימודים. היא חבשה תחתונים על ראשה, גרבה גרביה על אוזניה, לבשה כותנת לילה ונעלה קבקביה. כך יצאה כדורונת להופעה הגדולה. היא הגיעה בדיוק בזמן. ההופעה החלה, וכשמצחיקונת השתחוותה בפני הקהל, נכנסה כדורונת רכובה על תלת אופן. היא נסעה ברחבי הבמה, ותוך כדי זה עשתה ג'נגלינג. ומה קרה? כדור אחד פגע לאיש מהקהל בפנים. כדור שני עף וקרע את האוהל. והכדור האחרון נפל מהבמה. האחות הצעירה נסעה ללא הפסקה. היא קרעה את האוהל ודרסה שוטר שמכוון את התנועה, והתלת אופן נהרס. וכשחזרה, צרח עליה מנהל הזירה "הסתלקי מכאן ואל תחזרי לעולם!"

ירדן בר לב (10)

فكاهة

مهرجان الطين

كانت عائلة جيني تود الذهاب الى فرنسا لتكن في مهرجان الطين عند عائلة العم فرانك. عندما كانوا في الطائرة بدئا التوأم تومي وكيكي يقولان بصوة مضحك: "يو-هو يو-هو. نحن بجانب النافذة. يو-هو يو-هو. نحن بجانب النافذة".

تعصب الاب فظن ان وجبة تسكتهما ولكن هذا لم يحصل لان التوأم شرعا في رش المسافرين بالحليب.

عندما وصلت العائلة لفرنسا، كان العم فرانك في انتظارهم. وبينما كان جالس بصدد قراءة الصحيفة، قفزا التوأم عليه وشرعا في تقبيله . ولكن تومي أعجبه شعر العم فرانك ،فتسلق عليه حتى وصل الى قبة العم . وفجأة سقطت على الأرض كومة من الشعر فاحمر وجه العم من الخجل وراح يتمتم له :يا لكما من مشاغبين...

[illegible]

فقال بيلي: "بالتأكيد قد سمعتم عن مهرجان الطين، صحيح؟، فأبي قد قال لكم اننا سنذهب اليه"

فردا عليه: "لا، لن نسمع عنه، ولكن صحيح ابيك قد قال لنا، فسنمرح كثير صحيح؟! واتى اليوم الموعد، العائلة بأكملها تستمتع بألعاب الطين. وفجأة كما يقال بعد الهدوء تهب العواصف. وإذا بسيدة تصرخ لأنها وجدت ابنها قد تحول لونه لرمادي كلون الطين. أما من جعله يبدو بهذا المنظر هما التوأم كيتي وتومي.

وبعد وهلة من الزمن صاح سيد آخر لأنه اكل الطين بدلاً من اكل الشكلاطة . وكالعادة الولدان المشاغبان هما مصدر المشكلة.

[illegible]

وفجأة، رأى الجميع أن تومي لم يفلح في كبش ما كان يصرخ من أجله .
وعندما بدأ السباق لم يستطع الصغار المشي في الطين فبدأ ييلي بمسك الطين ورميه
على ييلي. واندلعت الحرب بينهما.

في النهاية عندما كان الجميع في المطار يودعوا بعضهم البعض قال فرانك: "اني لسوف أتذكر هذه العطلة "

فرد عليه الاب: "بالتأكيد، فمن ينسى ما فعله تومي" ضحكت العائلة...

יָאֵרָא אֶלְעֻטָּוְנָה (11)

③

סיפורי פיפא

[illegible]

אנחנו רוצים לראות את התוצאות של הבדיקה

אני רוצה להודיע לכם לשהנו שמה שאלו (שקט) מקום של חיים

הרעיון של חוקי התורה כחוקים שיש להם תוקף כללי, והם חייבים לכל בני ישראל, הוא רעיון חדש.

ב' תשי"ז באולשרה אלקה פילון פזרו פזרו ... פזרו

[illegible]

5. $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$ (the probability of getting a 1 and a 2 is $\frac{1}{6}$).

57

סיפורו של פיגארו

שלום שמי פיגארו. אני איש שכולם חושבים שהוא "טיפש" אבל האמת: אומר לכם אני איש שחושב קצת אחרת. שונה מאנשים אחרים למשל: במקום לצחצח שיניים אני מדגדג את החיידקים. אתם שואלים מדוע? חשבו, החיידקים לא יכולים להיות חיות מחדד נחמדות וטובות? אתם מסכימים אתי? או... עניין אחר מדוע אי אפשר לגרוב גרביים על הנעליים? חשבתם על זה פעם? אתם אוהבים לאכול? אתם אוהבים שהמקרר שלכם מלא? הקשיבו אציע לכם הצעה מדוע לבזבז מקום על דברים לא אכילים? קחו לדוגמה אותי אני קונה מעדנים, אבל שופך מה שיש בתוכם לפח הזבל ומשאיר את הקופסאות ואז מכניס אותן למקרר ככה יש לי מקום יותר. אני רוצה לספר לכם עוד דבר חשוב מאוד! אתם יודעים שקוראים לי פיגארו אז אל תחשבו שאני אוהב אופרה. אתם יודעים שזמרים רבים קוראים את שמי באופרה פיגארו פיגארו פיגארו... בקול רם וזה מחריש לי את האוזניים העדינות שלי. אתם יודעים שלפני 15 שנים לא נגעה בי טיפה של מים! אגיד לכם מדוע בגלל שמדינת ישראל מתייבשת ולפחות יש אחד כמוני שדואג לה! אני איש עסוק מאוד. אתמול נרשמתי לחוג תוף מרים ונחשו איך קוראים למורה שלי? קוראים לה מרים ויש לה קול בדיוק כמו של התוף. נראה לי שהיא מנגנת בתוף מרים כבר 23 שנים ולכן נהיה לה אותו קול...

מירה אלאעסם (11)

עס איז איר פארשטאנדן

'JIC NNIC
'JIC NNIC
831' IC8
P13N
'JIC 'N

מקורו, אף
אם יזכר
אם יזכר
אם יזכר

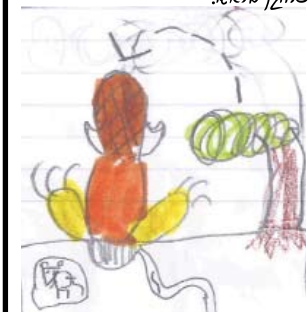
১০৬৬

הרפתקאותיו של פרדי

באחד ג'אקוב חי אבדו פרדי השונה.
הוא לא היה קנל, לא דג ולא צפרדע.
הוא היה חיה מיוחדת שלא נראה כמותה.
כא יום היה הולך אבדו, ימין שמאל ימין שמאל עד שקיעה השמש ושאל את עצמו:
"מי אני? מי אני?"
עד שנמאס או והחליט לצאת אלמס, בו רצה אלוא מי הוא.

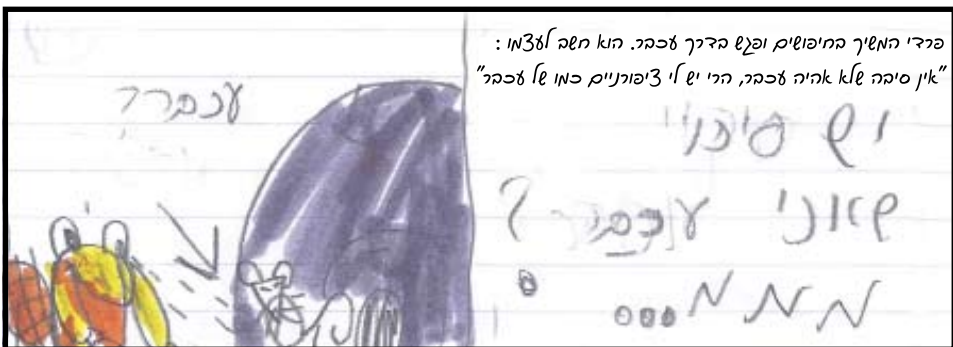
הוא ניסה אוליך אך נכב, כשהוא באוויר, שאין לו כנפיים.
בום! טראח! פרדי נמחט כהדון קראש.

הוא חיפש ומיפס עד שנגקל הצפור ומשה:
"אנחנו אני יכול להיות ציפור"

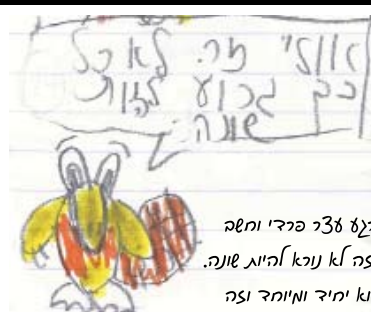
פרדי המשיך בחיפושיו ופגש בדרכו עכבר. הוא חשב לעצמו:
"אין סיבה שלא אהיה עכבר, הרי יש לי ציפורניים כמו של עכבר"

פדי נסה להשגח את אוגד עכברים. נסה ונסה אך לא הצליח. הוא המליץ: "חיים ראשון דיאטה!"

דמיון לעולם שלם של חיים ראשון...

אבל עדיין נסה
שה לא נכח להיות שונה.
הוא יחיד וחיומר וזה
היה מאוד משמח אילו
באם היו אולי דבר.

שון קריצ'בסקי (12)

11e

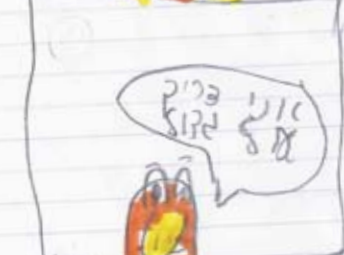
13,5

(2)

(1)

(3)

(5)

فكاهة

الولد "عكسان"

كان يا مكان ولد صغير الحجم . وكان يفعل كل الأشياء الغريبة مثل: يأكل في قدميه , لا ينظف أسنانه في الصباح , ويذهب الى المدرسة على يديه. كان الولد يدعى "عكسان". كان أصدقائه يسخرون منه ويضحكون عليه حتى "عكسان" كان يضحك معهم لأنه لم يفهم أنه هو مصدر الضحك.

ذات يوم طلبت "أم عكسان" منه أن يشتري لها قارورة حليب, فجلب لها قارورة زيت فسألته أمه غاضبة : " ماذا جلبت لي ؟" لقد طلبت منك حليب.

فأجابها "عكسان": " ولكنني جلبت لك قارورة".

أجابت أمه: " لكنك جلبت لي قارورة زيت وليس قارورة حليب".

فأجاب "عكسان": " لكن كل قوارير مثل بعضها".

فقالت الأم: " حسناً, أنا ذاهبة لجلب قارورة حليب".

وذهبت "أم عكسان" لجلب قارورة حليب , وبقي "عكسان" في البيت. طلبت منه أمه أن ينتبه لأخيه الصغير في حال طلب شيئاً. بدأ الأخ الصغير بالبكاء, فذهب "عكسان" ليحضر له الحليب وبذل أن يحضر الحليب حضر له القهوة. شرب الأخ القهوة وبدأ بالصراخ أكثر وأكثر. عندما عادت الأم وجدت ابنها الصغير يبكي. ولما سألت "عكسان" عن سبب بكاء الطفل, قال: "إن ابنك هذا مدلل, صنعت له الحليب ولم يشربه, ماذا علي أن أفعل؟".

قالت الأم: "عن أي حليب تتحدث؟ أولاً أنت حضرت القهوة وليس الحليب, وثانياً لا يوجد حليب في البيت".

جلست الأم تفكر ماذا تفعل مع ابنها "عكسان" الذي يفعل كل شيء بالعكس. وبعد مرور بعض الوقت قالت: "وجدت الحل. كل شيء أريده سأطلب منه العكس, حتماً سيأتي لي بما أريد بالضبط".

نادت الأم على "عكسان" وطلبت منه أن يأتي بكأس سكر وإذا به يأتي فعلاً بالسكر!!!!

عرين الصانع لارין אלסאנא (11)

je 42
(2)

שני חברים נחלקו

היו היה של חכמים והתאסוף
היה חכם ה' וקראו מה חכמי
השנה היה יעקב וקראו זה פרי
וכן גם היה צדק חכם
אל חכם חכם
יום אחד פריז רבני אלברט
הספר וספר זה פריז

27/5/2015

ה'תש"ח י"ב

[illegible]

जय हिन्द

۱۲۱

שתי חברות מצחיקות

היה היו שתי חברות מצחיקות, הראשונה הייתה חתולה וקראו לה מיצי, והשנייה הייתה ילדה וקראו לה פריצי, וכך היו הן יחדיו צמד חמד מצחיק. יום אחד פריצי הכינה כריך לבית ספרה, ומיצי התעוררה מיד מרוב הריח הנעים שיצא מהכריך של פריצי, והלכה לבדוק מה זה. מיצי ראתה כריך טעים, אכלה אותו וברחה. פריצי חזרה והייתה המומה ממראה עיניה. היא ראתה את פירורי הלחם על השולחן וצעקה בקול רעם: "מי נגע לי בכריך?!" מיצי מיד התחילה לצחוק, פריצי ראתה אותה נקרעת מצחוק, ופתאום מיצי ראתה את פריצי עומדת ליד הדלת כשעשן יצא לה מהאוזניים! מיצי אמרה: "אההה...סליחה" פריצי מיד נרגעה וסלחה, והכינה לה כריך משלה. מה קרה בהמשך...? בואו לראות! בוקר אחד ראתה מיצי מכתב על השמיכה, וקפצה מרוב שמחה. כה התרגשה עד שנפלה על הגב. היה כתוב במכתב: "את מזמנת למועדון המגפיים בשעת הצהריים". לפתע התעוררה פריצי ושאלה: "מה כל ההמולה?" והשיבה מיצי: "הוזמנתי למסיבת חתולים, נשתה חלב ונזלול ממתקים" השיבה פריצי בקנאה: "גם אני רוצה ללכת למסיבה!" ענתה לה מיצי: "לא ולא, זאת מסיבת חתולים בלבד!" מיצי יצאה בשקט ופריצי עקבה אחריה באיטיות. מיצי שמעה, הסתכלה לאחור, צחקה וברחה. פריצי המשיכה להתקל בדברים קטנים וגדולים. התעייפה פריצי, עצמה עיניים, פתחה אותן, ולא ראתה את מיצי- היא איבדה את דרכה, ומיצי כבר הגיעה למסיבה. מיצי הזהירה את כולם, ועלה להם רעיון לעצב תחפושות של בני אדם, אבל... מה יעשו החתולים? מה עם הזנב? מה עם האוזניים?? אולי הם יעשו קרניים?? וכך המשיכו לעצב במחשבותיהם. פריצי נכנסה למסיבה וראתה שכולם בני אדם ושהיא יוצאת דופן. מיצי שאלה: "האם צריך להיות אני או דמות אחרת?" כולם ענו לה: "להיות כמו שאת!". כולם הורידו את התחפושות, ולפריצי עלה חיוך על הפנים. היא שאלה: "רוצים להתחיל את המסיבה?" כולם השיבו: "בטח!". פריצי שמחה, אמרה למיצי תודה וחיבקה אותה בחוזקה.

הסוף...

סירין חאג' (11)

3.6.15

(2)

11/00

אז רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב

אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב

אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב

אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב

אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב
ועם זה, אני רוצה שכל מה שאני עושה יהיה טוב

הגומייה ששטה החולה!

איש אחד רץ, רץ, רץ, כי מיהר לפגישה חשובה מאוד! לפתע מרוב ההרהורים על הפגישה, הוא נתקל בגומייה שחורה, די גדולה, שנראתה לו כמו גלגל העומד לדרוס אותו, כנראה הוא חשב כך מרוב ההרהורים. נבהל האיש, צעק כמו בקול גדול והתעלף לעיניי כל האנשים ברחוב. האיש קיבל חבטה חזקה בראשו שהשפיעה עליו מאוד.

כשהתעורר מצא את עצמו במקום לבן עם קירות לבנים, אנשים לבושים לבן, מקום בו אפילו המלפפון נראה לו לבן, הוא שתק לרגע והרהר לעצמו: האם חזרתי בזמן לתקופה בה הכול בשחור לבן? או שנהייתי עיוור צבעים? מרוב בהלה הוא קפץ מהחלון ושבר את הזכוכית. הוא נחת על טרמפולינה קפץ שתי קפיצות באוויר ונחת לא רחוק מהמקום בו ראה את הגומייה, ושוב נדמה היה לו שהגומייה מתגלגלת לעברו.

פתאום הוא התחיל לרוץ לעבר הגומייה בכל כוחו, הוא קפץ קפיצה באוויר ואמר: קונג פו פנדה, הוא התחיל להיאבק עם הגומייה בכל כוחו, ואז הגומייה עפה הפצה והוא המשיך להיאבק עם עצמו עוד כמה רגעים, עד שהבחין בגומייה, הוא רגז ואמר: גומייה פחדנית, את עושה את עצמך חזקה וכשבאים להיאבק אתך את בורחת, הפעם לא תנצחי אותי, אני לא מתכוון להתייאש בקלות! פתאום משום מקום עלה בדעתו להתגלגל יחד עם הגומייה. הם התגלגלו הישר לתוך המספרה, ולאחר כמה רגעים נכנסה ילדה קטנה לתוך המספרה שפשוט הרימה את הגומייה וקשרה בה את שערה.

מיסה עסאף מייסה עסאף (11)

באטאן באב ים

שלוש האחים נקצו בסירה באב ים

היה היו שלושה אחים. אחתם היו אחים, אך
היו הם מאוד מאוד שונים. אחד הדאשן קראו
בסילון, העיקר בקלל היוגו מעט טיפשו. לאה השני
קראו מדונס כי הוא היה נצנן, וחסר סבולת.
לאחר השלישי קראו מכאול, הוא חשב גמדי שהא
החכם מכאול אלו בעצם הוא לא כל כך.

בסילון החליט כי עדיף להיחלף מהצב
מחוסר להיחלף ממנו.

האחים ניסו לחשוב על פגיון כדי להיחלף מהצב.

מכאול חשב שהפגיון הטוב
ביותר הוא לעשות חור בסירה,
אחריה אג העליון ולתגור.
הוא לא אקח בחשבון את האחים
שנכנסו דרך החורים וניחו
אסיה אקדו במהירות.

מדונס החליט שובלם אשחים במצב.

פגאום האמצע הבהלה עזה מן הים
דג-חזון, שנראה כמו דג אך גם כמו מאזון

אופסססססססססססס
הספינה החלה ללקוע...

בסילון ביקש הטיפשות החון מטהלות של
בסיל, אך לא לקח בחשבון את המסקל שלהם.

"לזו מכאן חיה מוסיפה שכחתי" צעק מדועס הצעם ולא ניצח את
ההצדמנה. אהביה מאלה שגמלו 9 אולם מהצפה.

דג-חזון, שהיה החום
מגזבות האחים,
מילא פיו מים!

מכחולץ החליט
להתחכם וביקש מדג-
חזון פדג-יס כי ידעו
זהו יוס שמאיים אשחיה.

הצנן שהסירה ממשיכה לסקו, והאחים עסוקים במריבה חיוגית עם זה, כאן מרחוק יבשה. שולש האחים שחמו מאוד והחלו לשמוע לכיוון היבשה. הם טיפסו על היבשה המאקלה, ונעמדו שחמים ומאוששים.

"מי הפעיל את הממטרת באמצע היום?"
עקב כסילון.

"גסגנו את הקיץ מהר!!!"
עקב מצעם מדינוס.

"מהל על כל טיפה"
הגחמב חכמולץ.

פגאום מצאו עצמם
מלופפים באוויר,
גמח צינע אדיר של מים.

אוי ואבוי !!!! זה אוויר !!!!

דב קריצ'בסקי (10)

النجم الطائر

אלו אמרת כי מסא גם בן אפרדי הלתי לחור וחיכתי לשמים.
 מסא רבה עת לחור וחשב מאד עבד כי הוא נכנס לחור ואני בשמים בחקתי
 מקרא מסא רבה אמרתי כי לא אעבור אחתי כי פסדו הוא יצא כצב ואמר
 פסדו אני אלה סב ומתחיל לכתוב ואמר אחר לא יצא אחי

וישמע מן חלבי ועאש וואן פלח לה אף חפת
 קל לי חלבי חדי עכזא תצרפת

النجم الطائر

قفز النجم الطائر من مخبئه وضحك
بأعلى صوته قائلاً

”يرحرح

تمشيح להיות كيرح“.

قهقه النجم الطائر. وصدر منه اشعاع
جميل للغاية فصاح الهلال متوجعاً

”نهيتي عيور“

وهو سكب شليرح אין עיניים.

فغضب الهلال ومن كثرة غضبه، خرج
من منخاريه دخان. فصارت السماء بلون
رمادي وانطفئ بريق النجوم.

فندم النجم الطائر على أفعاله وقّرر
أن يعتذر من الهلال فجلب له باقة ورد،
ولكن عندما تقدم النجم الطائر وهو مكمل
بالورود، عطس الهلال، فتبعثرت كل الورود
في السماء لأن للهلال حساسية من رائحة
الورد، فضجك النجم وكل نجوم السماء معاً،

גם הירח חיך אבל חיכו היה מצחיק
כי הוא הפך לשני ירחים קטנים.

فملأ السماء ضوء جميل، يبعث في
القلب الراحة والطمأنينة، أنه ضوء
الصدقة الجميلة.

נדין למרו נדין عمرو (9)

كان في السماء، نجوم لا تحصى ولا تعدّ.
كانت النجوم تتلألأ كالذهب. ولكن
كان هناك نجم صغير بريقه كان ضئيلاً.
لكنّه كان نجماً مشاعياً. كان يغتّي
بصوت عالي في الصّباح

”אני כוכב מעופף،

ובשמים הוא עף،

אני מריח מהאף

את חום השמש השורף“.

حتى أن الشمس غضبت منه ووخزته
بأشعتها. كما كان النجم الصغير
يضيق النجوم الأخرى بألغابه
البهلوانية.

وذات مرّة، عندما كان الهلال يفتخر
بضوئه تقدّم النجم الطائر وشرع في
الدوران حول الهلال كأنه طائرة فأغمي على
الهلال.

בגלל זה קראו לו כוכב מעופף

כי הוא היה מהיר כמו עפיון

אבל בצורת כוכב קטנטון.

ومرّة أخرى، صنع النجم الطائر من ظل
الهلال اجنحة فخاف الأخير وظنّ أنه
تحوّل إلى كائن غريب. فقرر الهلال أن
يطفئ نوره. فحل ظلام حالك في المدينة.

אבל לחושך היו עיניים

מפני שהכוכב הקטן והמעופף מתלוצץ לו

בשרוולי השמים.

[illegible]